

Svědectví: 93. Je třeba hovořit o umírání

Svědectví

Je třeba hovořit o umírání

Svědectví z období pandemie

„Smrt a vzkříšení: James Colley: „Temnota před úsvitem“. Stálá výstava v James Gallery, Wilshire Baptist Church, Dallas.

Jeli jsme limuzínou k hrobu. Většina lidí v autě byla rodinná, takže – až na roušky – byla konverzace příjemná a důvěrná.

Pak vedoucí pohřebního ústavu řekl: „Podívejte se na ty komíny. To je krematorium. Jedou nepřetržitě od té doby, co to začalo.“

Rozhovor se zastavil. Ticho bylo bolestivé, ale při pomyšlení na smrt působil hřbitov posvátněji. Neměli bychom spěchat s nadějí, než si na chvíli sedneme se smutkem. Musíme být upřímní vůči

zoufalství, abychom ho, až konečně přijde nový den, poznali.

Známe statistiky. Počet úmrtí na COVID-19 ve Spojených státech překročil 200 tisíc. Na celém světě pak jde o více než milion. Spojené státy tvoří asi 4 % světové populace a mají 20 % všech úmrtí na koronaviry na světě. Americký prezident upřednostnil své politické cíle před životy obětí, ale my trpíme selháním vedení na mnoha úrovních.

Zdá se, že naše země je ochotna akceptovat obrovské množství úmrtí. Američané mají tendenci upřednostňovat jednotlivce před skupinou a řešení pandemie vyžaduje, aby jednotlivci přinášeli dočasné oběti ve prospěch skupiny.

V této době je těžké žít s vírou. Naši vůdci nás nabádají, abychom zlehčovali smrt, která nás obklopuje. Každý, kdo vášnivě obhazuje umírající, vypadá jako slaboch.

Američané se smířili s myšlenkou, že jiní Američané budou muset zemřít za jejich pohodlí. Znáte židovské přísloví: „Když umírá člověk, umírá celý svět“. Každý ztracený život představuje celý svět, a to nejen těchto osob, ale také jejich rodin a přátel.

„Američané se smířili s myšlenkou, že ostatní Američané budou muset zemřít za jejich pohodlí.“

Tento virus nás přiměl přemýšlet o naší vlastní smrti. Obáváme se, jak velké nebezpečí nám hrozí. Měříme si teplotu. Kýcháme a přemýšlíme, zda to není příznak. Když čteme o někom v našem věku, kdo zemřel na COVID-19, řešíme, jak to, že nejsme jako on – „Měl nadváhu, že?“.

Jak se máme cítit při pohledu na smrt, která nás obklopuje? Nezažene nás každodenní přemýšlení o pandemii do deprese, ze které se už nedostaneme? Nebo je možné, že za rok budeme mít plnější život, protože jsme na smrt mysleli?

Snažíme se udržet si od smrti odstup. Pokroky lékařské vědy jsou úžasným přínosem pro ty, kteří mají prostředky na jejich pořízení, ale náš úspěch při řešení bezpečnostních hrozeb a fyzických neduhů zkresluje realitu.

Někteří popírají možnost smrti až do posledního dechu. Jiní projevují soucit tím, že se starají o lidi, kteří pro ně truchlí. Většina lidí, kteří žijí odvážně, odvážně zemře.

Při mé první cestě do domova důchodců za Sue Bourneovou jsme se bavili o tom a onom, když se z ničeho nic zeptala: „Bojíte se smrti?“

Správná odpověď pro duchovního zní: „Ne, vůbec ne,“ ale upřímná odpověď pro mě zněla: „Ano, paní Bourneová, mám z toho strach“.

Usmála se: „Ani trochu mě to neděsí.“

Ze smrti strach neměla, protože věděla, kdo je a kam směřuje. Těsně předtím, než jsem při té první návštěvě odešel, mě požádala, abych se pomodlil. Při mnoha dalších příležitostech byly naše rozhovory předejrou k modlitbě, předejrou k prosbě, aby nám Bůh dodal odvahu.

„Při mnoha dalších příležitostech byly naše rozhovory předejrou k modlitbě, předejrou k prosbě, aby nám Bůh dodal odvahu.“

V den její smrti, v neděli brzy ráno, jsem šel do nemocnice, abych si sedl s její dcerou a zetěm. Minuty plynuly a výdechy paní Bourneové byly stále méně časté. Pak se prostě zastavila. Říkáme, že lidé odcházejí, že nás opouštějí, ale jí se zdálo, jako by jí odešel celý svět.

Blížil se čas odchodu do sboru, ale mně bylo nepříjemné odcházet. Richard, její zeť, se podíval na hodinky a řekl: „Musíš jít do sboru. Ona tě tady nepotřebuje. Potřebuje, abys šel na bohoslužbu a řekl jim, co jsi viděl. Řekni jim, že se nemusí bát. Je v pořádku.“

Když vidíme smrt a máme v očích slzy, Bůh nás zve, abychom poznali Boží smutek a naději. Každá smrt nás vyzývá k hlubšímu životu.

Když pochopíme, že jsme v bezpečí v Boží ruce, pak je strach menší než naděje. Žijeme v Boží lásce, nyní i navěky.

Brett Younger

[Baptist News Global](#)

Brett Younger

Brett Younger

Brett Younger slouží jako starší kazatel ve sboru v Plymouth Church v Brooklynu ve státě New York a je autorem nové knihy *Funny When You Think about It: Serious Reflections on Faith*.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)